

Namn

1 februari

I dag har Max och Maximilian namnsdag. Max är en kortform för det tysk-romerska namnet Maximilian. Cirka 20 300 bär namnet, omkring 15 300 har det som tilltalsnamn. Dessutom heter runt 160 personer Max i efternamn. Medelåldern för tilltalsnamnet är 19 år. Maximilian är ett tysk-romerskt kejsarnamn som betyder den störste. Omkring 4 600 heter Maximilian, knappt 2 900 kallas så. Medelåldern för tilltalsnamnet är 12 år.

Bemärksedagen

I dag firas avskaffandet av slaveriet på Mauritius, handelen med slavar från det afrikanska fastlandet upphörde år 1835. Sedan Mauritius koloniserats av fransmän 1715 hade slavar importerats för att arbeta på sockerplantagerna.

Det hände då

- För 130 år sedan, 1889, började svenska tidningar rapportera om nyheten att kronprins Rudolfs död i Österrike kanske inte var naturlig. Några dagar tidigare hade den österrikiske kronprinsen hittats död på jaktlottet Mayerling. Senare kom det fram att han hade skjutit ihjäl sig själv och sin älskarinna Mary Vetsera.
- För 40 år sedan, 1979, återvände ayatollan Ruhollah Khomeyni till Iran efter att ha levit i exil i 16 år. Han hade fortsatt att bedriva en kampanj mot shahen Mohammad Reza Pahlavis styre under sin tid utomlands. Shahen hade kritiserats allt mer av islamister och slutligen tvingats lämna landet. Khomeyni hyllades som en hjälte och skapade en hårt styrd islamistisk republik.

Födelsedagar

- För 48 år sedan, 1971, föddes ishockeyspelaren Tommy Salo. Han spelade i Västerås IK innan han började tävla i NHL med New York Islanders. Efter runt tio år med olika klubbar i NHL återvände Salo till svenska Elitserien med Modo Hockey. I svenska landslaget var Salo med om att ta OS-guld 1994 och VM-guld 1998. Han utsågs till världsmästerskapets bästa målvakt år 1997 och 1999.

- För 54 år sedan, 1965, föddes skådespelaren och sångerskan Petra Nielsen. Efter att ha arbetat som dansare började Nielsen medverka i musikalerna som Grease på Chinateatern i Stockholm år 1991. Tio år senare, 2001, debuterade hon på Broadway som Roxie Hart i Chicago. Nielsen har också medverkat i flera tv-serier och hade titelrollen i Anna Holt – polis (1996–1999).

Trippelmordet i Vesene

Barnens far Artur lät gräva ner gravstenen för att slippa påminnas om den obeskrivliga tragedin varje gång han passerade kyrkogården. Våren 2016 frilades gravstenen på Maria Bouroncles initiativ.

Bild: Kristina W Smith

Annandag påsk 1929 begravdes de tre mördade syskonen Tor, Efraim och Lucia i Vesene.

Bild: Privat

Maria skrev en bok om sin mormors syster Ingeborg.

Bild: Elisabeth Wikström

Maria skrev en bok om släktens familjetragedi

Maria Bouroncle snubblade över den nedstysade familjetragedin. Att hennes mors syster dränt sina tre barn. – Jag blev besatt av att försöka förstå henne, säger Maria, som grävt i arkiv och intervjut släktingar för underlag till sin bok om barnamörderskan Ingeborg.

Fyra välkammade skolpojkar i svart kostym bär på en tung last. I den lilla vitmålade, öppna träkistan ligger Efraim, deras vän och granne. Så börjar boken *Det kom för mig i en hast* – Historien om barnamörderskan Ingeborg Andersson.

Begravningsakten som beskrivs sker i Vesene kyrka påskén 1929. Här har många berörda bybor samlats, djupt chockade över dådet, där den unga Ingeborg plötsligt dränker sina barn Tor, 5 år, Efraim, 3 år och Lucia, 1 år. Händelseförloppet den ödesdigra marsdagen inleds med att Ingeborg ska tvätta. Maken Artur hjälper henne fylla kopparkitteln i köket med hett vatten. Sedan kör han och brodern Holger ut med häst och släde i skogen för att hugga ved. Några timmar senare är dådet ett faktum. Holger som kommer hem först möts av tystnad och en apatisk Ingeborg sittande på en köksstol. Kopparkitteln är flyttad in till kammarerna där gardinerna är fördragna. Holger förstär att något är fel, rusar in och finner de tre livlösa barnen.

Hela den gruvliga historien hade nog fallit i glömska om inte Maria börjat rota. De tre barnens bilder var redan utrensade ur familjalbumen och deras gravsten nergrävd. – Ingen i släkten hade andats ett ord om Ingeborgs tragiska levnadsöde. För mig var hon bara en gammal tant i väldigt dåligt skick som vi hälsade på ibland på sjukhemmet, säger Maria Bouroncle.

På omvägar råkade hon höra att Ingeborg var en ökad barnamörderska.

Släkthistorien hade då förtigits i 70 år, ingen ville kännas vid den. Vid det laget var Ingeborg död och Maria som var nybliven småbarnsmor och bodde utomlands, gjorde som alla andra, hon förträngde och la det åt sidan.

Rätt tillfälle kom långt senare. Nu skulle hennes barn Sebastian och Linné "av-amerikaniseras" och flytta från Washington till Göteborg för några års svensk skolgång. Maria tog ledigt ett halvår och följde med för att installera dem ordentligt, vara lite hönsamma och ta det lugnt.

Nu räknade hon med att även hinna gräva en del i Ingeborgs levnadsöde.

– Snart skulle det ju heller inte finnas någon kvar i livet som mindes, säger Maria, som vid hemkomsten till Sverige började resa kors och tvärs och leta i arkiv.

Hon plöjde rättegångsprotokoll och läkarutlåtande. Följde Ingeborgs spår från häkte, till rättegångssal, fängelse och mentalsjukhus. Och framför allt besökte hon Ingeborgs hemby Vesene, som då liksom nu har runt 300 invånare.

Maria reflekterar över hur två drabbade släkter – Ingeborgs och barnafadern Arturs – fortsatt att leva sida vid sida efter tragedin som skakade den lilla västgötska bondbyn. Ingeborg fick en diagnos, vård i stället för fängelse och flyttade så småningom tillbaka till Vesene, där hon gick i kyrkan, deltog i sym- och annat normalt liv.

Ett stort genombrott i efterforskningsarna fick Maria när en släkting till Artur lämnade över en hög brev

Fakta: Maria Bouroncle

- **Ålder:** 53 år.
- **Bor:** Lägenhet i Göteborg.
- **Familj:** Sonen Sebastian, 22 år, dottern Linné, 19 år.
- **Gör:** Författardebutant.
- **Intressen:** Löpning, film, Latinamerika.
- **Aktuellt:** Med boken "Det kom för mig i en hast" – Historien om barnamörderskan Ingeborg Andersson.
- **Hemsida:** mariabouroncle.com

” Ingen i släkten hade andats ett ord om Ingeborgs tragiska levnadsöde

som Ingeborg skrivit från fängelset. Där blandas uppräkning av vardagliga bestyr med böner om förlåtelse.

Här fick Maria sin inramning till det som så småningom skulle bli en personligt skriven berättelse. – Fast jag upptäckte snart hur enormt svårt det var. Jag skrev om fyra gånger på olika sätt och gick en kurs i kreativt skrivande för att få till det.

Boksläppet skedde i december 2018 i Gäsene Tinghus, numera kulturminnesmärkt bygdegård. Här föll domen över Ingeborg.

– Det blev som ett stort släktkalas. För varje bok jag signerade fick jag höra en liten berättelse om den personens relation till Ingeborg eller Artur. Skammen var lyft, folk var glada att äntligen få prata om det som hänt.

Varför Ingeborg mördade sina barn var förstas svårt att klarlägga. Att döma av breven tycks hon ha växlat mellan djup ånger och likgiltighet inför dådet.

”Det kom för mig i en hast”, säger Ingeborg i ett av förhören, och det blev också boktiteln.

I samband med slutförandet av boken flyttade Maria Bouroncle från Washington till sin hemstad Göteborg efter 25 år utomlands. Hon sade dessutom uppsig från jobbet som ekonom på en internationell biståndsbank.

– Det var dags att våga göra något nytt. Det är skriva jag vill göra och jag har redan en idé till nästa bok, som ska utspela sig i Latinamerika, dit jag rest mycket i tjänsten.

Elisabeth Wikström
namn@gp.se 031-62 40 00

Minnesord

Atte Nyberg

Bankdirektör Atte Nyberg, Göteborg, har efter en tids sjukdom avlidit i en ålder av 88 år. Hans närmaste är hustrun Birgitta.

Atte föddes i Göteborg inom Vallgraven den 1 april 1930. Gossen skulle heta Anton Theodor men modern Elsa tillade bestämt: Men han ska kallas Atte! Och så blev det!

Fadern Birger drev en välansedd järnhandel vid Kungsgatan men Attes håg kom att stå till annat. Hans uppväxt blev harmonisk med skolgång som avslutades med studentexamen på Samskolan. Hans inriktning blev ekonomi och bank. Han varvade arbete på Skandinaviska Banken med studier på Handelsinstitutet i Göteborg och på Handelshögskolan där han 1958 blev civilekonom.

På fritiden satsade Atte på idrott och jakt, vilket blev avgörande för hela hans liv. Han träffade nämligen i badmintonsammanhang den unga damen Birgitta Olsson. Hon var bara 16 år och Atte åtta år äldre. Efter Attes intensiva och välkomna uppvaktning uppstod livlig musik mellan dem som kom att vara hela deras liv. Uppvaktningsin- gick att Birgitta – oöverbunden – beordrades att under absolut tystnad följa Atte i jaktspåren. De gifte sig i Örgryte 1962.

Badmintonintresset höll i sig och Atte blev bland annat mixedubbelmästare i öppna franska mästerskapen och Birgitta kom att tillhöra den absoluta Sverige-elite. De ägnade sig också åt golf, vilket passade bra ihop med vistelser i Torekov, där Atte ärvt en välbelägen fastighet.

Efter sin civilekonomexamen anställdes Atte igen på Skandinaviska Banken (nu SEB) med placering som rådgivare på notariatavdelningen. Parallellt intresserade han sig för administration av värdepappersverksamheten.

Attes insatser uppmärksammades och ledde till befordran i tur och ordning till kamrer, direktör, medlem av direktionen, vice vd och ställföreträdande chef för bankens centralkontor i Göteborg. I arbetet var Atte rak och bestämd men ändå präglad av humor och välvilja.

Bankssektorn var självklar men välkänt är hans besked: "Jag lutar på dig men inte på den som du berättar det för". Atte gick i pension 1995, men slutade i praktiken aldrig arbeta för bankens och dess kunders bästa.

I bankens kundkrets kom Atte att bli synnerligen uppskattad både för sin yrkeskunskap och sitt djupa engagemang. Detta ledde till en rad styrelseuppdrag samt hedersledamotskap både i Läkaresällskapet och Åby Travällskap. Atte kom genom sin uttriktade personlighet att bli mycket populär inte bara inom banken, där hans utnämning till vice vd i Göteborg utlöste applåddaska, utan också i kundkretsen och i publika sammanhang. Detta framgår bland annat av att från utrikt sända vykort adresserade till "Atte, Göteborg" nådde adressaten.

Attes liv har beskrivits som en triangel med hörnpunkterna Göteborg, Torekov och banken samt med en viktig kärnpunkt i form av ett hjärta symboliserande kärleken till Birgitta.

Det är lätt att instämma och angeläget att som vän och kollega betona Attes generositet, vänsälhet, omtänksamhet, oklanderlighet och goda omdöme. Han uppfyller alla kriterier för att kallas en hedersman! För att inte tala om en god kompis!

Bo Myhrman, för vänner och kolleger

Mitt husdjur

Prinsen och Ture är alltid lika mysiga

Marie och Marcel Larsson skickade in en bild på sina två favoriter och skrev: "Våra mopskompisar Prinsen, fem år, och Ture, två år, är dom allra goaste mopsarna man kan ha. Så mysiga och dom är alltid så nära oss!"

Skicka in din bild!

Maila till namn@gp.se och markera med "Mitt husdjur" i ämnesraden om du också vill ha en bild på ditt husdjur publicerad i GP.

Skrivregler minnesord

Ett minnesord bör vara högst 3 000 tecken inklusive mellanslag, gärna kortare.

Vi förbehåller oss rätten att korta och redigera i texten.

Inled med namn, ålder, hemort och närmast anhöriga för den bortgångne.

Minnesordet måste ha en (eller flera) undertecknade.

Bifoga gärna en bild (jpeg-format).

Vi är tacksamma för att få materialet via e-post till namn@gp.se